

משלים

צדיק ורע לו, רשע וטוב לו

בענין הנהגת ה' מדוע צדיק ורע לו, רשע וטוב לו, מביא החפץ חיים משל: מעשה במשפחה חשובה ממשפחות השרים שהמלך קירבם ביותר, והם השיבו למלך על חסדו והיו נאמנים לו ביותר. עברו שנים, וכמה מבני המשפחה הצעירים מאסו במלך והחליטו למרוד בו. הדבר נודע למלך ושלח שליחים לדבר על לב המורדים לבל יהינו למרוד במלך, אך המורדים לא אבו לשמוע. שלח המלך גדוד חיילים לתפוס את המורדים ולהשליכם לכלא עד לגזר דינם כדין מורדים במלכות. לאחר כמה ימים בא שר בית הכלא למלך ואמר לו: "אדוני המלך! ראיתי את המורדים מוחזקים בתנאים קשים של רעב וקור, וכי לא די בכך כי גזר דינם למיתה.?! "אמת הדבר" אמר המלך, "על כן מבקש אני ממך כי תחקור ותברר מי מהם באמת רצה למרוד בי ומי נגרר, את אלה שבאמת רצו למרוד ואשר גזר דינם למיתה - להם ינתן מאכל ומשקה כיד המלך, ולאותם שרק נמשכו אחרי המורדים - להם ינתן פת חרבה ומים במשורה והיה זה ענשם". עשה שר בית הכלא כדברי המלך.

הנמשל: הקדוש ברוך הוא בחר באבותינו להיות לו לעם סגולה ונתן לנו את התורה ואת ארץ ישראל, ובנה בית המקדש, ואחר כל זאת קמו למרוד בו ואחרים שלא מרדו, הרי הם צדיקים. על כן אותם שמרדו, נהנים מכל חיי העולם הזה ואוכלים בחייהם את שכרם, כי גזר דינם קשה, ואילו הנאמנים לה', אף שצרות באות עליהם, אין זאת אלא ברחמיו, למרק ולזכך אותם כדי להוציאם מאפילה לאורה.

מקור: החפץ חיים